

Chương 553: Trộm Mộ (3) - Gặp Lại Bạn Cũ Và Loại Hình Tra Tấn Mới?

(Số từ: 4561)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

12:03 PM 12/09/2023

Thoát khỏi nắm mồ vô thừa nhận, chúng tôi phải đợi qua đêm.

Khi màn đêm buông xuống, chúng tôi sẽ nguyên rửa vùng đất này và sử dụng sức mạnh ô uế, khiến người chết sống lại để thành lập quân đội của chúng tôi.

Tuy nhiên, Loyar và Epinhauser sẽ được miễn trừ, và không có lý do chính đáng nào cho việc này.

Đó là những gì chúng tôi đã quyết định, vì vậy đó là những gì chúng tôi sẽ làm.

—Nhưng sau đó.

Một tình huống bất ngờ xảy ra.

Có rất nhiều người đưa tang.

Đặc biệt, có quá nhiều người mặc quân phục.

Và con số đó đang tăng lên theo thời gian thực.

Không có gì lạ khi những người mặc quân phục ở thủ đô, nhưng sự hiện diện đáng kể của họ tại nghĩa trang quốc gia chắc chắn là lạ.

Tất cả họ dường như có biểu hiện của việc đi xa và gần đây đã trở lại.

Chẳng mấy chốc, họ mang biểu cảm của những người đã từng đóng quân tại căn cứ của quân đồng minh.

Họ là những người lính, những người lính trở về.

"Có phải họ đã hoàn thành việc chiếm đóng Serandia và nhận được các kỳ nghỉ theo nhóm?"

"Dường như là vậy."

Quân đội liên minh đã lên kế hoạch ẩn nấp cho đến mùa đông.

Do đó, không phải ai cũng có thể trở lại thủ đô, nhưng một số cá nhân chắc chắn đã nhận được đặc quyền trở lại.

Có rất nhiều nơi mà những người xa thủ đô trong một thời gian dài có thể đến thăm đầu tiên, nhưng nghĩa trang quốc gia này có khả năng là nơi chôn cất của những người lính, hiệp sĩ và pháp sư đã chiến đấu trong Sự cố Cổng.

Vì vậy, có lẽ là điều tự nhiên khi các quan chức liên minh đến thăm nghĩa trang quốc gia.

Trong nguyên tác, Chiến dịch Serandia không phải là một sự kiện mùa đông, và trong suốt mùa đông ở các khu vực khác, quân đội liên minh đã chọn cách chịu đựng.

Chính vì thế cuộc chiến tiêu hao để bảo vệ căn cứ vẫn tiếp diễn.

Tuy nhiên, giờ Serandia đã được bình định, quân đội liên minh đã đảm bảo an toàn cho các đơn vị đồn trú gần đó.

Trong một môi trường tương đối an toàn, trong khi toàn bộ quân đội không thể quay trở lại, các quan chức cấp cao hoặc cá nhân đặc biệt có thể trải qua mùa đông ở thủ đô hoặc ở quê hương an toàn của họ. Tất nhiên, nó sẽ thay đổi từ người này sang người khác.

Bây giờ những con quái vật ở vùng lân cận Serandia đã bị quét sạch, khu vực này sẽ an toàn hơn đáng kể. Đó là lý do tại sao những người lính trở về thủ đô thông qua [Dịch chuyển tức thời] đã tồn tại.

Trong số những nơi mà những người trở về có thể đến thăm, nghĩa trang quốc gia rất có thể sẽ được đưa vào hành trình của họ. Đó là nơi những người đồng đội đã ngã xuống của họ yên nghỉ, rất nhiều người sẽ đến thăm, theo nhóm hoặc cá nhân.

Họ đã có một cuộc hành quân dài, vì vậy có những người đã nhận được kỳ nghỉ.

Đương nhiên, những người lính bình thường sẽ không thể quay lại thủ đô trừ khi có một lý do quan trọng. Khả năng di chuyển thông qua [Dịch chuyển tức thời hàng loạt] không phải là quyền mà ai cũng có thể hưởng được, không giống như cổng dịch chuyển.

Vì thế.

—Chỉ các quan chức cấp cao của mỗi quân đội, chỉ huy cấp cao của Hoàng gia và quý tộc.

—Các hiệp sĩ, linh mục hoặc pháp sư cấp cao.

—Và, những nhân viên cấp Hoàng gia có thể được hưởng đặc quyền.

Ma thuật ức chế nhận thức không phải là không thể sai được. Các hiệp sĩ đặc biệt, cũng như các pháp sư cấp cao, có thể phát hiện ra ma thuật mà không cần sử dụng nó. Điều tương tự cũng áp dụng cho khả năng tàng hình và các loại Ma thuật tàng hình khác.

Mặc dù nó có thể là một sự lừa dối tiên tiến, nhưng không có sự lừa dối nào có thể đánh lừa được tất cả mọi người.

Ngay cả những [sức mạnh siêu nhiên] cũng hiếm có trường hợp kháng cự, và tôi thuộc một trong những trường hợp đó.

Vì vậy, không có thứ gọi là ma thuật có thể đánh lừa thị giác của mọi người.

Tất nhiên, Harriet có thể sử dụng Ma thuật tàng hình cấp cao, nhưng việc sử dụng nó một cách bất cẩn có thể làm lộ ra những hành động đáng ngờ của cô ấy.

Trong số những người vào công viên quốc gia, sẽ có những người không biết gì về ma thuật, nhưng khi một nhóm người khác nhau đến, cũng có thể có những người có thể phát hiện ra ma thuật ức chế nhận thức của chúng tôi.

Tôi có khả năng cải trang gần như biến hình, nhưng Olivia và Harriet không thể làm như vậy.

Hiện tại chúng tôi có thể trốn tránh ánh mắt của những quân nhân không xác định, nhưng chúng tôi không bao giờ biết khi nào có thể bị phát hiện.

Chúng tôi chưa đến một nơi nguy hiểm, nhưng nó đang trở thành một nơi nguy hiểm.

"Chúng ta hãy ra khỏi đây ngay bây giờ. Sẽ rất đau đầu nếu chúng ta đột nhiên thu hút sự chú ý của một trong những Pháp sư Hoàng gia."

"Phải, chúng ta nên làm vậy."

Chúng tôi phải rời đi trước khi có thêm nhiều người nguy hiểm đến nghĩa trang quốc gia.

Không nên có bất kỳ kỳ nghỉ nào cho các lực lượng đồng minh.

Nhưng, nhìn những người bước vào nghĩa trang quốc gia, rõ ràng là các lực lượng đồng minh đã mang lại ý nghĩa to lớn cho chiến thắng này.

Bạn có thể nói theo cấp bậc của họ.

Không chỉ các chỉ huy, mà còn nhiều người khác nữa. Điều này có nghĩa là các lực lượng đồng minh đang có một khoảng thời gian nghỉ phép rộng rãi.

Thành thật mà nói, không còn lựa chọn nào khác ngoài việc để họ rời đi sau khi đạt được một chiến thắng quan trọng như vậy.

Dù có gọi đó là một cuộc chạy trốn hay không, chúng tôi, Olivia và Harriet đã rời nghĩa trang quốc gia trước khi thu hút sự chú ý không mong muốn.

Trong một công viên yên tĩnh gần đó, Olivia và tôi ngồi lơ đãng trên chiếc ghế dài đã gãy một nửa.

*Pop!

"Tôi đã kiểm tra, và lực lượng đồng minh tiếp tục quay trở lại quảng trường phía trước Cung điện Hoàng gia. Có vẻ như họ đang sử dụng [Dịch chuyển tức thời]."

Harriet, người đã nhanh chóng theo dõi tình hình của lực lượng đồng minh trở về thông qua Dịch chuyển khoảng cách ngắn, đã nói như vậy.

"Các lực lượng đồng minh thực sự vui mừng vì chiến thắng này, phải không?"

Olivia khoanh tay và tắc lưỡi trước tình huống không đúng lúc.

—Chiến thắng.

Vâng, có những cái chết không thể đảo ngược, nhưng đó không phải là một thất bại.

Không, đúng hơn, chính vì những chiến thắng như vậy mà cần phải nghỉ ngơi.

"Chắc là vì tinh thần. Đã có rất nhiều hy sinh."

Tình hình đã ổn định, và quân đội sẽ có một kỳ nghỉ dài. Đó là lý do tại sao họ sẽ trả lại những người muốn quay lại Thủ đô Đế quốc dưới dạng vé miễn phí. Tất nhiên, việc tái

hòa nhập của những người đã bị đưa trở lại chiến trường sẽ mất nhiều thời gian. Nhiều khả năng, sẽ không có nhiều người quay trở lại.

“Nhưng điều này có thể khiến những người lính chính quy không thể quay lại càng thêm... chán nản.”

Harriet có vẻ lo lắng về việc liệu đây có phải là điều đúng đắn hay không, bất kể nó cản trở chiến lược của chúng tôi như thế nào, và liệu nó có ý nghĩa gì đối với tinh thần không.

Có thể nào cô ấy nghĩ rằng chỉ có các quan chức cấp cao mới có thể nghỉ ngơi ở Thủ đô Đế quốc và những người khác sẽ cảm thấy thiếu thốn?

Trước phản ứng không chắc chắn của Harriet, Olivia cười khúc khích.

“Cô có nghĩ rằng có nhiều người có nơi để trở về không? Hầu hết mọi người sẽ không muốn đi, ngay cả khi họ được phép. Cô không thấy sớm hơn sao? Nơi này được coi là nơi họ thậm chí không thể có được một bữa ăn. Nếu Thủ đô là như thế này, còn những thành phố khác vẫn còn sót lại thì sao?”

"Ah tôi hiểu rồi..."

Không phải quê hương của mọi người đều ở Thủ đô Đế quốc.

Những người nhập ngũ vì sợ chết đói cũng có thể sợ xuất ngũ.

Nhiều binh lính chính quy có thể tìm thấy doanh trại, nơi họ được cung cấp thức ăn và chỗ ở, ấm cúng hơn so với quê hương địa ngục của họ ở Thủ đô Đế quốc hoặc các địa điểm khác nhau của lực lượng đồng minh.

Để nghĩ rằng chiến trường là thoải mái hơn.

Thực tế của các lực lượng đồng minh là hầu hết mọi người không thể tận hưởng kỳ nghỉ của họ ngay cả khi họ muốn trở về quê hương, đơn giản vì họ không có nơi nào để đi.

Vì vậy, chỉ một số rất ít người thực sự muốn quay trở lại Thủ đô Đế quốc, đó là lý do tại sao ngay cả những người lính có cấp bậc tương đối thấp cũng có thể quay lại đó.

"Dù sao thì, vấn đề là chúng ta không thể biết ai sẽ ở đâu trong nghĩa trang chung đó bây giờ, không chỉ những du khách bình thường."

Số lượng người ở thủ đô ngày càng tăng, và trong số họ, không thể đảm bảo rằng sẽ không có một bậc thầy hay một pháp sư vĩ đại.

"Chúng ta không thể thử lại nếu lần đầu tiên bị bắt hoặc gặp phải bất kỳ vấn đề nào. An ninh sẽ được tăng cường. Tất nhiên, chúng ta có thể giết tất cả mọi người và tiến hành nghi lễ, nhưng anh, Reinhardt, sẽ không cho phép điều đó ngay từ đầu đúng không?"

"Olivia... vậy thì lý do điều khiển Death Knight sẽ trở nên vô nghĩa..."

"Em không nói là chúng ta sẽ làm việc đó, phải không? Dù sao thì, một khi lực lượng đồng minh bắt đầu hành quân trở lại, chúng ta sẽ không có thời gian và năng lượng để tập trung vào việc này. Và chúng ta cũng sẽ bận rộn, nên thực tế là, chúng ta có thể là những người hết thời gian..."

"Chết tiệt, lẽ ra chúng ta nên đến sớm hơn một ngày..."

Không có gì để làm về những gì đã xảy ra, nhưng tình hình dường như kéo dài vô tận.

Như Harriet đã nói, mục tiêu tạo ra Death Knight là để giảm thương vong, nhưng giết tất cả mọi người trong nghĩa trang quốc gia để tạo ra Death Knight sẽ là một hành động mâu thuẫn, bất kể đúng sai.

"Hiện tại, không nên có bất kỳ du khách nào vào ban đêm, vì vậy số lượng người sẽ giảm đi một chút trong thời gian đó. Nhưng luôn có khả năng xảy ra trường hợp khẩn cấp.

Và trong tình huống này, chúng ta cần nhận ra rằng cuộc chiến tổng thể sức mạnh của Đế chế đã tăng lên đáng kể. Nếu một cuộc hỗn loạn nổ ra... anh có biết không?"

"...Anh đoán vậy."

Các quan chức cấp cao không chỉ mạnh mẽ mà còn có khả năng cao đã trở lại, như hiệp sĩ của Shanapell hay quân đoàn Pháp sư Hoàng gia.

Nếu một trận chiến không thể tránh khỏi nổ ra, điều gì đó ngớ ngẩn có thể xảy ra. Chúng tôi có thể thoát qua Harriet, nhưng luôn có khả năng xảy ra những tình huống không lường trước được.

Rõ ràng là sẽ không có nhiều người trong nghĩa trang quốc gia vào ban đêm.

Tuy nhiên, có thể có một số kẻ đủ mạnh để trở nên nguy hiểm hoặc có thể phát hiện ra nghi lễ của chúng tôi.

Có lẽ sẽ tốt hơn nếu tìm được thời gian sau khi mùa đông qua đi và mọi người rời khỏi Đế chế.

Nghĩa trang quốc gia rộng lớn.

Ngay cả khi có một hoặc hai người trong khu vực rộng lớn đó, một khi Olivia bắt đầu tạo ra các Death Knight thông qua nghi lễ, ai đó sẽ nhìn thấy mặt đất hoặc nắp quan tài bị đá tung khi Death Knight xuất hiện...

"Hãy thay đổi thứ tự."

"Thứ tự?"

"Số lượng người theo dõi tại nghĩa trang quốc gia đã tăng lên. Có một nơi không thay đổi nhiều."

Một nơi mà hầu hết những người bình thường thậm chí không thể bước vào.

"Lăng mộ Hoàng gia. Chúng ta sẽ bắt đầu từ đó."

Có vẻ như nơi này vẫn bị bỏ hoang cho đến tận bây giờ, vì nhiều binh lính đang nghỉ phép.

Do đó, ngay cả khi chúng tôi cướp phá nơi này, sẽ mất một thời gian để hành vi trộm cắp bị phát hiện.

Đầu tiên chúng tôi sẽ nhắm mục tiêu vào Lăng mộ Hoàng gia và sau đó quay trở lại đây.

Tôi đã đơn phương giúp đỡ Bertus, nhưng tôi chưa bao giờ xin phép anh ấy cho việc này.

Đây là một vấn đề vượt xa ranh giới. Sau sự cố này, nếu Bertus thực sự muốn giết tôi, tôi sẽ không có lời bào chữa nào.

Không có sự khác biệt giữa nghĩa trang quốc gia và Lăng mộ Hoàng gia. Nếu Bertus biết rằng tôi đang lên kế hoạch hồi sinh những xác chết và hài cốt ở đó thành Death

Knight cho lực lượng của chúng tôi, anh ta có thể cắn lưỡi và chết ngay tại chỗ.

Vì đó là sự hỗ trợ đơn phương, tôi cũng sẽ thực hiện hành vi cướp bóc đơn phương.

Nghĩa trang quốc gia có vẻ dễ dàng hơn, nhưng do hoàn cảnh, nó trở nên phức tạp hơn. Càng có nhiều cặp mắt đề phòng thì nguy cơ bị phát hiện càng cao, và những cặp mắt đó rất có thể thuộc về những cá nhân nguy hiểm.

Đầu tiên, chúng tôi sẽ nhắm mục tiêu vào Lăng mộ Hoàng gia và sau đó là nghĩa trang quốc gia.

Sau khi bảo vệ được Death Knight, chúng tôi sẽ trốn thoát.

“Vì vậy, có vẻ như chúng ta sẽ phải thâm nhập vào Cung điện Hoàng gia ngay bây giờ...”

Chúng tôi hiện đang ở phía bắc của Thủ đô Đế quốc, và những bức tường kiên cố, đồ sộ của Cung điện Hoàng gia Emperatos có thể được nhìn thấy ở phía nam.

Một nơi được củng cố cả về vật chất lẫn ma thuật.

Một kết giới ma thuật có tầm cỡ tương tự như kết giới bao quanh một Temple.

Ấn tượng đến mức, khi kết giới đạt công suất tối đa, nó có thể chặn một số lượng đáng kể thiên thạch.

Và một kết giới ngăn chặn sự xâm nhập của ma quỷ. Trong trường hợp của Sarkegaar và tôi, chúng tôi có thể vượt qua sau khi biến hình, nhưng Airi thì không thể.

Tất nhiên, Charlotte, nửa người nửa quỷ, đã xoay sở để sống ở đó mà không gặp bất kỳ vấn đề gì, vì vậy chúng tôi cho rằng, trong một số trường hợp, kết giới có thể tạm thời bị vô hiệu hóa hoặc không thực sự quan trọng trong Cung điện.

Charlotte đã chia sẻ một vài phương pháp với chúng tôi. Đầu tiên, có tùy chọn sử dụng các đường nước ngầm.

"Có một cách để tiếp cận hệ thống thoát nước của Cung điện bằng cách đi qua các tuyến đường thủy... Tuy nhiên, Đế quốc không ngu ngốc, vì vậy các tuyến đường thủy được bảo vệ tự nhiên khỏi những người đi qua, và trong khi tôi không chắc liệu việc phá bỏ kết giới có hiệu quả hay không có thể, nếu đúng như vậy, thì chúng ta có thể vào bằng lối đó. Ít nhất đó không phải là nơi mà chúng ta sẽ dễ dàng thu hút sự chú ý," cô giải thích.

Thực sự có những lỗ hổng trong an ninh.

Nhưng họ đã chuẩn bị sẵn sàng cho những kẻ xâm nhập, và sự chuẩn bị đó chắc chắn sẽ vượt quá mức bình thường.

Charlotte đã nói rằng hệ thống báo động đã được cài đặt và cửa xả lũ sẽ không dễ dàng vượt qua.

Nếu có thể đột phá, chúng tôi có thể vào mà không bị ai phát hiện. Điều không chắc chắn duy nhất là liệu chúng tôi có thực sự có thể làm như vậy hay không.

Nếu Charlotte biết cách để bắt cứ ai xâm nhập vào Cung điện, thì cô ấy, với tư cách là một thành viên của Hoàng tộc, sẽ ở một vị trí mà lẽ ra cô ấy nên ngăn chặn những phương pháp đó ngay từ đầu. Vì vậy, việc Charlotte biết cách lẻn vào Cung điện ngay từ đầu đã không có ý nghĩa gì.

"Chúng ta có thể trốn trong một cỗ xe chở đồ cống nạp hoặc hàng hóa khác vào Cung điện... Tất nhiên, chúng ta phải tránh bị phát hiện tại trạm kiểm soát. Và cần phải ngụy trang hoặc mua chuộc một chiếc xe chở đồ cống nạp, điều này sẽ mang lại nhiều lợi ích hơn là gặp rủi ro nếu có gì đó không ổn."

"Anh hiểu rồi..."

Harriet thở dài.

"Đối với tôi, tất cả những gì tôi cần làm là đánh gục ai đó có quyền vào Cung điện và đánh cắp danh tính của họ,

nhưng điều đó là vô nghĩa nếu tôi là người duy nhất có thể vào được..."

—Dùng hàng cống nạp làm vỏ bọc.

—Ngụy trang danh tính của một người.

—Sử dụng đường thủy.

Mặc dù cũng có tùy chọn đóng giả làm người hầu của ai đó, nhưng điều đó là không thể vì chúng tôi không còn mối liên hệ nào với Hoàng tộc nữa.

Đương nhiên, yêu cầu Bertus mở cửa cho chúng tôi vào cướp Lăng mộ Hoàng gia là điều không thể.

"Nếu không có cách nào khác hiệu quả, chúng ta có thể đào đường lên từ mạch nước ngầm bên dưới Cung điện. Nhưng, tất nhiên, điều đó đồng nghĩa với việc can thiệp vào kết giới. Vì vậy, cuối cùng, chúng ta cần một số Ma thuật phòng thủ."

Yêu cầu ngay cả một người có năng lực như Harriet cũng phải tự mình giải quyết việc này là quá sức.

Ma thuật không phải là giải pháp cho mọi thứ.

Tất cả các phương pháp mà Charlotte biết đều đã được đề phòng cẩn thận.

Bất chấp những nỗ lực hết mình, Charlotte chỉ có thể thông báo cho chúng tôi những phương pháp không đảm bảo thành công.

"Làm thế nào cô có kế hoạch vào Cung điện nếu không có gì hoạt động?"

Olivia mím môi.

"Không phải là không thể, chỉ là rất nguy hiểm."

Cuối cùng, đó chỉ là vấn đề khả năng. Không có gì đảm bảo tuyệt đối rằng nó không thể được thực hiện.

Nó thật nguy hiểm.

"Và chúng ta nên kín đáo nhất có thể."

"Thật sự sẽ loạn sao? Nếu là ngày trước còn không biết, hiện tại quy mô sẽ lớn hơn một chút?"

Không có gì đảm bảo rằng chúng tôi sẽ chết, nhưng cũng không có gì đảm bảo rằng chúng tôi có thể trốn thoát.

Không cần những từ như "có lý do gì không" hay bất cứ điều gì tương tự.

Chúng tôi bị bắt quả tang đang cố gắng đào bới Lăng mộ Hoàng gia hoặc xâm phạm mà không được phép vào một thời điểm không mong muốn, vì vậy nói rằng có nhiều trường hợp khác nhau sẽ chỉ là vô nghĩa.

Chúng tôi sẽ làm điều gì đó thực sự tồi tệ, và thuyết phục là vô nghĩa.

"Ma thuật sẽ không đưa chúng ta vào, phải không?"

"...Em không biết phương pháp, nhưng vâng, thực tế mà nói đúng là như vậy."

[Dịch chuyển tức thời] vào Cung điện là điều không thể.

Có nhiều cách khác nhau, nhưng cuối cùng, chỉ có một phương pháp an toàn nhất vào thời điểm này.

"Hãy sử dụng [sức mạnh siêu nhiên]."

Nếu Ma thuật không hoạt động, thì [sức mạnh siêu nhiên].

"[Sức mạnh siêu nhiên]...? Ý anh là...?"

"Đúng vậy, chúng ta đã gặp một người gần đây, phải không?"

Chúng tôi cần Kono Lint.

"Anh không chắc cậu ấy đã đến chưa... nhưng có một địa điểm hẹn đã hứa. Hãy đến đó. Cậu ấy có thể đã ở đó rồi."

"Một lời hứa? Lint đồng ý giúp việc này? Khi nào? Anh có đến thăm căn cứ của quân đồng minh trong thời gian chờ đợi không? Anh có thời gian cho việc đó không?"

Nghe tôi nói, Harriet mở to mắt và lắc đầu.

"Không? Anh chưa bao giờ thực hiện một lời hứa với cậu ta?"

"Cái gì? Vậy anh đã hứa với ai?"

"Với Sarkegaar."

Trước lời nói của tôi, vẻ mặt của Olivia và Harriet trở nên chua chát.

Không phải ngay từ đầu tôi đã có thời gian để nói chuyện với Kono Lint sao?

Tôi đã hứa với người mà tôi định mang theo.

Tất nhiên, mà không cần xem xét ý kiến của riêng họ.

"Ồ..."

"Reinhardt thực sự không bao giờ thay đổi theo một số cách ..."

Cả Olivia và Harriet đều không giấu được vẻ mặt kinh tởm.

Địa điểm hẹn gặp không đâu khác chính là trụ sở cũ của Rotary.

Đó là đường nước ngầm bên dưới Cầu Cổng Đồng.

"Đồ điên! Cậu muốn tôi làm gì!"

Kono Lint, người dường như đã bị cưỡng bức đưa đến đó, đã bị Antirianus bắt giữ.

Và có một người chắc chắn cải trang thành một nữ quân nhân của liên minh, với khuôn mặt mà tôi chưa từng thấy trước đây, nhưng đó chắc chắn là Sarkegaar.

"Có chuyện cậu cần giúp chúng tôi."

—Cậu và tôi.

Địa vị là khá khác nhau bây giờ.

Khi tôi vòng tay qua vai anh ấy, mặt anh ấy chuyển sang màu xanh tái.

"Đừng chạm vào cơ thể của tôi, đồ biến thái!"

Tất nhiên rồi.

Anh ấy ghê tởm, nhưng vì một lý do khác với trước đây.

"?"

"...?"

Những người khác dường như không hiểu ý nghĩa của từ "biến thái" cả.

"Tôi tại sao phải giúp cậu chứ!"

Giọng nói sợ hãi của Kono Lint vọng qua ống cống.

Không còn Rotary nữa, và những người tị nạn đã ở trong các trại sơ tán, vì vậy không còn những người vô gia cư sống dưới chân cầu nữa. Ngay cả khi anh ta hét lên và nó vang vọng, không có ai nghe thấy nó.

"Đó là bởi vì không có ai khác có thể giúp tôi trong tình huống này."

"...Đó có phải là thái độ của một người đang nhờ giúp đỡ không?"

Điều đó đúng, mặc dù.

[Sức mạnh siêu nhiên] gần như không thể bị chặn trừ khi một người là một vài cá nhân đặc biệt, và việc xâm nhập vào Cung điện Hoàng gia là một miếng bánh dễ dàng đối với Kono Lint, ngoài ra anh ta cũng có thể đưa những người khác vào.

"Không, không phải cậu đã đến đây sau khi nghe về nó sao? Đi xa đến mức này mà không giúp được gì sao?"

"Nếu biết trước sẽ đến nước này, tôi đã không tự mình tới....."

"Cái gì? Vậy thì cậu nghĩ chuyện gì đang xảy ra.....?"

Chỉ sau đó tôi mới nhìn rõ Sarkegaar, người đang đứng bên cạnh Antirianus.

Sarkegaar, cải trang thành một nữ quân nhân của lực lượng đồng minh.

Với vẻ ngoài trẻ trung khó hiểu.

Một cô gái xinh đẹp ở đó.

"...Có thể nào, tôi nghĩ thế này có đúng không?"

Anh chàng này có rơi vào tình trạng đó một lần nữa sao?

"Không! Không phải! Dù cậu đang nghĩ gì đi nữa, thì không phải thế.....!"

*Cười thầm

"Uh, chuyện gì vậy?"

Khi Sarkegaar biến đổi từ hình dạng của một người lính đồng minh thành Bá tước Argon Ponteus, một cách nguy trang mà ông ta từng giả dạng, khuôn mặt của Kono Lint trở nên tái nhợt.

Hắn là lần thứ hai chứng kiến loại chuyện này.

Sarkegaar đã biến hình cười toe toét và nói,

"Thật dễ dàng, thưa Bệ hạ. Cậu ta đã đi theo tôi mà không thắc mắc gì khi tôi nhờ giúp đỡ."

Một cô gái xinh đẹp đáng thương dường như đã phải nhập ngũ ở độ tuổi lẽ ra cô ấy không biết gì về chiến đấu.

Đó là một cảnh tượng khiến trái tim Kono Lint không khỏi thất lại.

Lint làm bầm với vẻ mặt lạc lõng,

"Tôi... lại bị lừa rồi..."

"...Có một điều về cậu không bao giờ thay đổi."

Không phải tôi nói thế, mà là Harriet.

"Không! Tôi là kiểu người sẽ giúp bất cứ ai yêu cầu! Chắc chắn không phải vậy! Tôi thề... chết tiệt..."

Mặt Kono Lint đỏ bừng và hét lên.

"Vâng! Tôi hiểu rồi! Từ giờ trở đi, những cô gái duy nhất có thể làm xáo trộn cuộc sống của tôi là những người như cậu! Ugh! Chết tiệt! Tôi sẽ không bị lừa nữa đâu!"

Cuối cùng, anh gục ngã và khóc.

Nghĩ kĩ thì,

Anh ta không phải là nạn nhân lớn nhất của những hành vi sai trái của tôi sao?

"...Cậu có thường xuyên trải nghiệm điều này không? Cậu đang nói về cái gì vậy?"

"Ý cậu là gì?"

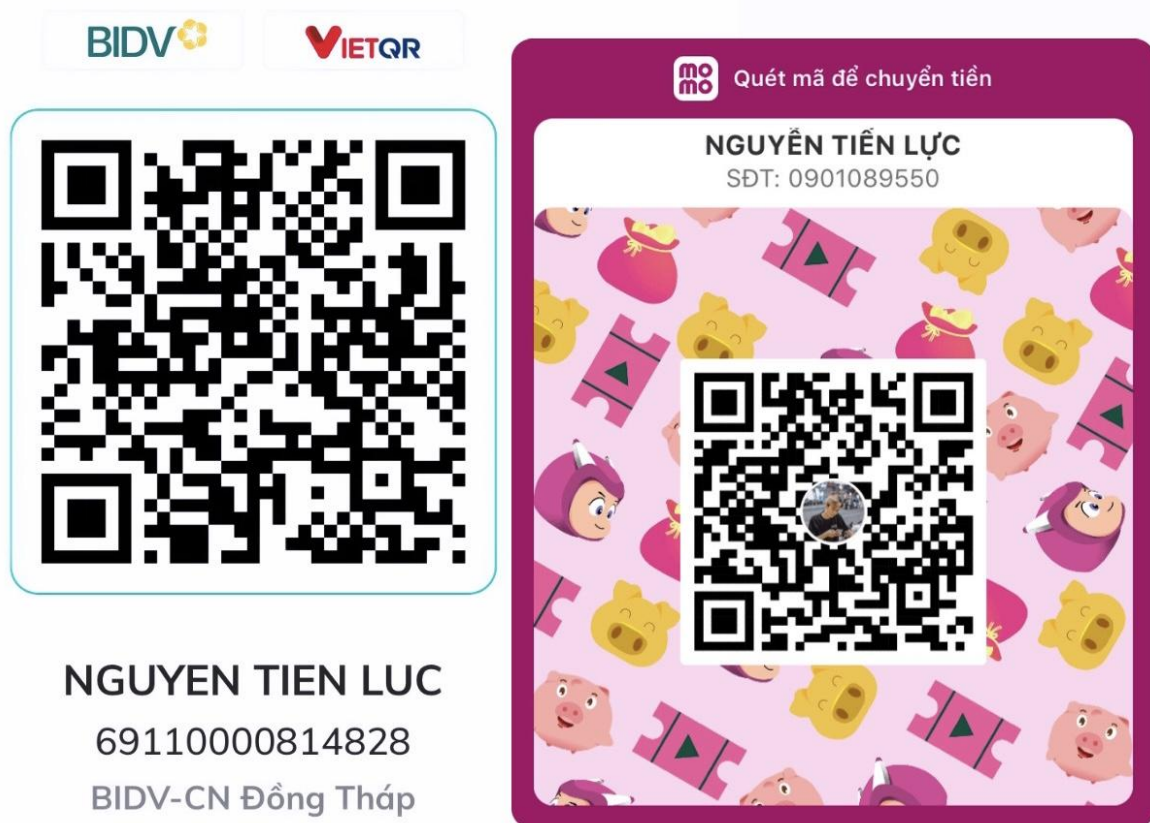
Đương nhiên, Olivia và Harriet nghiêng đầu trước nhận xét kỳ lạ.

"Chuyện này cả hai không cần biết!"

Tôi lờm Kono Lint, như muốn nói rằng tôi sẽ giết anh ta nếu anh ta nói thêm một lời nào nữa.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỨNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading